

§ 137.

Udebliver uden oplyst lovligt Forfald et Bidne, hvis Indkaldelse skjønnes at være lovlig iværksat, og hvis Udeblivelse ikke er hjemlet ved Loven, eller bortskjerner et Bidne sig for Tiden uden Tilladelse eller oplyst lovligt Forfald, affiger Retten Kjendelse, ved hvilken der idømmes Bidnet en Bøde fra 20 til 200 Kr. eller, hvis Bidnet var indkaldt til Hovedforhandling for Nævninger, indtil 400 Kr., samt Erstatning for de Udgifter, som maatte være forarsagede ved Udeblivelsen. Denne Kjendelse foranstalter Rettens Formand forkyndt for Bidnet.

Skjønnes det, at Sagens Udsættelse derved kan undgaaes, kan Retten tillige straffe udstede Ordre til det udeblevne Bidnes Afhentelse med Magt.

Udsættes Sagen, kan Retten

a) i Kjendelsen paalægge Bidnet at indfinde sig til det berammede nye Møde under samme Ansvar som for Udeblivelse efter Indkaldelse,

b) eller beslutte, at Bidnet ved Politiets Foranstaltning skal tages i Forvaring, indtil dets Fremstillelse for Retten til Afgivelse af Bidneskyrd har fundet Sted; dog har Bidnet Afgang til Voksdelse mod saadan Sikkerhed, som Retten finder tilstrækkelig, og fremdeles bliver den i § 145 2det Stykke fastsatte Tidsgrense at iagttage.

At Retten har fulgt den under Litra a angivne Fremgangsmaade, udelukker den ikke fra, om det findes fornødent, at beslutte Anvendelse af den under Litra b nævnte Forholdsregel.

§ 138.

Er der i Medfør af § 137 idomt et udeblevet Bidne Straf og Erstatning, har Bidnet, naar det fremstilles eller møder for Retten til Bidneskyrds Afgivelse, eller, hvis det ikke paany er indkaldt, i 8 Dage fra Kjendelsens Forkyndelse, Afgang til at fremkomme med Oplysninger om, at behørig Indkaldelse ei har fundet Sted, eller at det har havt lovligt Forfald. Findes disse Oplysninger fyldestgjørende, og det tillige, hvis Forfald ansøves, findes, at det ikke har været Bidnet muligt at anmeldte og bevistliggjøre dette betimeligt, ophæver Retten sin Kjendelse. Findes det, at Bidnet vel har havt lovligt Forfald, men at Mangelen af betimelig Anmeldelse eller Bevistliggjørelse maa tilregnes det, kan Retten nedsette den idomte Straf eller efter Omstændighederne lade den bortfalde.

§ 139.

Bidneforklaringer, som afgives under Hovedforhandlingen, skulle beediges, medmindre Bidnet hører til de Personer, hvis Edsfæstelse i Medfør af § 140 ikke maa finde Sted, eller der mangler en for det Trossamsfund, hvortil Bidnet hører, anvendelig Edsformular. En høitidelig Forsikring i Eds Sted og med samme Virkning, som denne, kan kun finde Sted, hvor særlig Lov hjemler det for visse Trossamsfund.

Bidneforklaringer, som afgives udenfor Hovedforhandlingen, blive i Reglen ikke at beedige. Dog finder med de ovenfor angivne Undtagelser Edsfæstelse Sted, naar Bidneforklaringen afgives for at kunne benyttes ved Oplæsning under Hovedforhandlingen, af et Bidne, der ikke skal indkaldes til, eller som paa Grund af Sygdom, forestaaende Bortreise eller lignende Forhindring befrygtes ikke at kunne møde under denne. Saavidt mulig blive i saadant Fald to Retsvidner at tilkalde, naar en Retsskriver ikke er tilstede. Møder et saaledes edsfæstet Bidne senere under Hovedforhandlingen, kan det paany edsfæstes.

§ 140.

Som Bidner maa ikke edsfæstes:

- 1) Born under femten Aar;
- 2) Personer, som lide af væsentlig Forstands- eller Hufommelsesvækkelse;